

in deze vakken hem kan worden opgedragen, daar gelaten of dit ooit, of anders dan bij uitzondering (al geschiedt) geldt hij als gewoon onderwijzer. De vakonderwijzer zal ook een acte van benoeming moeten hebben, en recht van beroep bij ontslag krijgen, maar hij kan tijdelijk aangesteld worden, in welk geval dit beroep niet veel beteekent.

Met betrekking tot de Commissie van Beroep, stelt de Staatscommissie verschillende wijzigingen voor. Zij zal 40 scholen moeten omvatten. Overgang naar een andere Commissie van Beroep zal eerst na een jaar van kracht zijn. De Commissie zal uit vijf leden bestaan. Ook voor den Voorzitter zal een plaatsvervanger worden aangewezen. De Voorzitter en zijn plaatsvervanger zijn rechtsgeleerden. Schorsing en ontslag zal het Bestuur bij aangeleekend schrijven moeten mededeelen. De termijn van beroep wordt tot 14 dagen verlengd. Schorsing zal voor drie maanden mogelijk zijn, en in geval van ontslag kunnen worden verlengd tot den dag van ingang van het ontslag. Over de straf van waarschuwing spreekt het ontwerp der Staatscommissie niet.

Kindelijk verdient nog vermelding de bepaling dat de vastgestelde onderwijzers en vakonderwijzers in het bezit moeten zijn van eene verklaring, dat zij geen lichaams- of zielsgebreken hebben, welke hen voor het ambt van onderwijzer ongeschikt maken. De burgemeester wijst twee geneeskundigen aan voor het onderzoek, dat voor rekening der gemeente plaats heeft. De strekking van dit voorschrift is niet alleen om de leerlingen te beschermen tegen het gevaar van besmetting door lijders aan infectie-ziekten, maar ook om het aantal gevallen, waarin ziekteverlof en vroegtijdig invaliditeitspensioen moet worden verleend, te beperken.

Mr V. H. RUTGERS.

UIT DE SCHRIFT

Ziende oogen.

Indien gij mij zien zult, als ik van bij u weggenomen wordt, het zal u alzoo geschieden; doch zoo niet, het zal niet geschieden. 2 Koningen 2:10.

Het is eene eigenaardige voorwaarde, die Elia hier aan zijn opvolger stelt. En toch zulk eene gepaste voorwaarde.

Elia heeft den profeet, vóór diens opneming in den hemel, gevraagd om twee deelen van zijn geest, — het erideel van den eerstgeborene. Maar Elia kan hem dat niet toezeggen. „Gij hebt eene harde zaak begeerd“, antwoordt hij; het is den profeet te zwaar en te moeilijk deze bede toe te staan; alleen de vrijmachtige genade Gods verleent zulke gaven.

Daarom verbindt Elia dan ook de vervulling van Elia's verlangen aan eene voorwaarde, die op het gebied der Goddelijke beschikking ligt, — buiten 'smenschen macht en goedvinden. Hij wijst in hooge bescheidenheid zijn leerling van zich af, en richt diens blik op de soevereine bedeeeling Gods in de wereld der geestelijke en onzienlijke dingen. „Indien gij mij zien zult, als ik van bij u weggenomen word, het zal u alzoo geschieden; doch zoo niet, het zal niet geschieden“.

Indien gij mij zien zult....

Er stonden hemelsche dingen te gebeuren. In de opneming van Elia zou de wereld der onzienlijke dingen zich ontsluiten; de hemel zou met hare geestelijke krachten naar de aarde afdalen. Dat zijn geen verschijnselen die de natuurlijke mensch zien kan. Zoo Ahab bij Elia's wegneming had kunnen aanwezig zijn, hij zou, evenals de wachters bij Jezus' graf, een opvallend natuurverschijnsel hebben waargenomen. Slechts het door den Heiligen Geest geopend oog vermag de dingen te aanschouwen, die boven zijn.

Vandaar Elia's voorwaarde: — „Indien gij mij zien zult, als ik van bij u weggenomen word“....

Zoo Elia's oog ontsloot was voor de krachten der toekomstige wereld, voor de heiligheden des hemels, dan zou daaruit blijken, dat God hem voorbereid had en ontvankelijk gemaakt voor het verkrijgen van zijne bede, — een geestelijke zoon van Elia te zijn, en diezelfde gaven en schatten van het Koninkrijk der hemelen deelachtig te worden, als die groote dienaar des Heeren bezat. Het zou een bewijs zijn, dat hij van hetzelfde heilige geslacht was, en daarom de heilige goederen van dat geslacht op Gods tijd zou beerven.

Indien gij mij zien zult....

Deze voorwaarde gaat dóór.

Het is niet zóó, dat alle menschen de schatten van Gods heil aanschouwen, en het verschil slechts hierin ligt, dat sommigen die begeeren te bezitten en anderen ze afwijzen. Het onderscheid zit dieper. Van nature ziet niemand de dingen, die boven zijn. Hier geldt het felle woord van Jezus: — „tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien“. Alleen wanneer de Heilige Geest het zielsoog ontsluit voor het eeuwige en hemelsche, voor de rijke goederen

die Gods genade verkrijgbaar stelt, dan kunnen wij ze aanschouwen.

Niet, dat wij ze dan reeds voor ons bewustzijn bezitten.

Integendeel, — wij zien dan juist, dat wij ze missen. Maar wat we aanschouwen, dat is, de schoonheid ervan „ver boven goud en zilver en wat meest den mensch bekoort“; het begeerlijke van deze schatten; en het noodzakelijke van hun bezit, indien onze ziel haar volle bevrediging zal ontvangen. En daaruit ontstaat het biddend verlangen en het uitstreken der handen naar deze dingen, gelijk bij Elia.

In dit biddend verlangen mogen we vertroosting genieten uit de hier gestelde voorwaarde: — indien gij zien zult, het zal u geschieden. Hier is eene wet in Gods Koninkrijk. Wien de Heere de oogen opende voor de hemelsche goederen, dien zal Hij ze geven.

Wél blijft daarin de waarheid: — het is eene „harde zaak“. Geen mensch kan ons deze erfenis uitdeelen, en niemand zal haar op eigen kracht kunnen nemen. De vrijmachtige genade Gods sta ons altijd in ons biddend verlangen voor oogen; en met het „Heere, indien gij wilt“ geve elke begeerige ziel de verhooring van haar smeeken om deze dingen aan Goddelijke ontferming over.

Maar bij dat smeeken mag het gelóof in die verhooring ons reeds bemoedigen. Want de Heere heeft ons zólf de oogen voor de schatten Zijns heils geopend. Het moge nog niet méér zijn dan dat, en wij mogen voor ons besef nog verre buiten de stad Gods staan, — maar de Heere heeft onzen blik door de geopende poort reeds doen binnengaan. Hij heeft ons reeds, gelijk Elia, een kind, een erigenaam gemaakt van „het geslacht dergenen, die naar Hem vragen, die Zijn aangezicht zoeken“. Hij heeft ons Zijn heil doen zien; en „indien gij het zien zult, het zal u alzoo geschieden“.

U.

v. A.

KERKELUK LEVEN

Het kerkelijk leven en ons blad.

Verscheidene omstandigheden, niet het minst belangstellende vragen van de zijde van vele onzer lezers, zijn oorzaak, dat we gaarne nog eens de bedoeling en het wezen van ons blad uiteen zetten.

Voor we daarmee beginnen willen we echter onze lezers, die hun ingenomenheid betuigen met de wijze, waarop ons blad poogt alle terrein des levens te overzien, danken voor hun vriendelijke woorden. Tevens mogen we niet nalaten hen, die een opmerking maakten, onze waardeering voor die opmerkingen kenbaar te maken, omdat er uit blijkt, hoe onze lezers gaarne meewerken om te zorgen, dat ons blad zóó goed mogelijk zij.

De kwestie, die we wenschen te bespreken is deze: welke het karakter en het doel van ons blad zijn. Van den aanvang af, bij de oprichting althans, heeft niet de bedoeling voorgelaten, dat ons blad een kerkelijk blad zou zijn in dien zin, dat het uitsluitend leiding wil geven aan het kerkelijk leven. Dat in de historie van ons blad er tijden geweest zijn, waarin het voornamelijk, of misschien bijna uitsluitend aan kerkelijke zaken de aandacht heeft gewijd, is juist.

Maar dat beteekent nog niet, dat in die dagen het blad beantwoordde aan het gestelde doel.

Zooals bij de oprichting van het blad werd gezegd, bedoelt het niet te zijn een „Herautje“ naast „De Heraut“ of een „Bazuinje“ naast „De Bazuin“, of een Kerkblad naast de vele kerkbodes, die we al hebben. Ons blad bedoelt de ontwikkeling van heel het gereformeerde leven, niet alleen van het gereformeerd kerkelijk leven.

Natuurlijk kan een blad zich tot het gereformeerd kerkelijk leven beperken, gelijk dan ook vele bladen doen.

Ons blad echter bedoelt het leven in zijn volle breedte te overzien.

Tevens wil het dan de gedachte tot uitdrukking brengen, dat er organische verbanden bestaan tusschen de verschillende levenssterreinen. We kunnen tenslotte de situatie op kerkelijk gebied niet losmaken van de karakteristiek van den tijd ten opzichte van andere vraagstellingen, ten opzichte van de vraagstukken van litteratuur en kunst, ten opzichte van de vragen van handel, oeconomie en politiek. De vele levenssterreinen grijpen in elkander in, grenzen niet slechts aan elkaar, maar dekken elkaar dikwijls. Op het terrein, waar de plant van het kerkelijk leven bloeit, groeit tegelijkertijd menige planting, die aan het kerkelijk leven niet verwant schijnt, en die toch in organischen levenssamenhang met den groei en den bloei van het kerkelijk leven moet worden gezien.

Als gereformeerde belijders hebben we behoefte aan een blad, dat het volle leven wil omvatten. Het moge waar zijn, dat nog altijd in menigen kring, speciaal voor de kerk belangstelling bestaat, toch kan niet worden ontkend, dat eerst

dan het gereformeerde leven als factor van ons cultuurbestaan en als invloedrijk onderdeel van het volksleven tot zijn recht zal komen, indien gereformeerde belijders de pretentie durven handhaven, dat zij tenslotte heel de cultuur mede dragen en op elk cultuurterrein waardige vertegenwoordigers bezitten.

Ons blad wil het ook aan de buitenwereld laten zien, dat er geen terrein des levens is, waarop we als gereformeerde belijders afhankelijk zijn van de voorlichting van de mannen, die met God en zijn Woord op het terrein van Staat, Kerk en Maatschappij niet rekenen. Ons blad heeft de bedoeling om te laten zien, naar alle kanten, dat we door Gods goedheid in staat zijn al de levensuitingen en al de levensopenbaringen te dragen, ja, dat we ze, in de kracht Gods, omhoog kunnen dragen.

Want we moeten vooruit. We moeten niet alleen bewaren, we moeten ook bouwen; niet alleen verzorgen de planten die zijn opgekomen, maar ook weer zaaien en opnieuw planten. De hof des levens moet ook worden gewied; maar in dien hof moet elke goede plant, die er groeit bij de gratie Gods, onze volle aandacht hebben. Doch dat niet zoo, dat we het beschouwen alsof de dingen van financiën en oeconomie, van handel en bedrijf eigenlijk behooren tot de zondige wereld, terwijl de dingen van het kerkelijk en het geestelijk leven een heilig karakter zouden hebben. Neen, door de gunst onzes Gods, mogen we ons geopen weten heel het leven, met alle levensopenbaringen op te heffen tot hooger plan, naar het plan van de heilige eenheid, van de levenswijding van alle leven in den dienst onzes Gods.

Om dit doel te bereiken is het ongetwijfeld noodig te waarschuwen daar, waar dwaling opkomt of doling dreigt. Maar het is evenzeer noodig om te vragen hoe het leven, het gereformeerde leven zich verder kan ontwikkelen, zich kan ontplooien, om de rijke mogelijkheden, die in dat leven verborgen liggen, tot uiting te doen komen.

Daartoe is evenwel ook noodig, dat onze medelevende lezers op de hoogte der feiten zijn. Mogen we nu eens een voorbeeld noemen? De artikelen over vakwetenschap en practijk liggen voor de menschen, die het vak, dat op een gegeven dag in ons blad ter sprake komt, zélf beoefenen, natuurlijk binnen het kader van het alledaagsche, of althans binnen de grenzen van zeer bekend terrein; de artikelen over het zakenleven zijn voor verscheidene van onze lezers misschien geen lectuur, die ze kunnen onderscheiden, van datgene, wat ze elken dag hun aandacht moeten geven; en zoo zouden we kunnen voortgaan.

Nu vergeet men echter niet, dat ons blad poogt, over heel de linie inlichtingen te geven; dat het bedoelt, de vakmenschen onder de gereformeerde christenen in ons vaderland tot elkaar te brengen; dat het heel het leven wil omvatten. Zóó alleen is het mogelijk, bouwstenen aan te dragen, om verder te bouwen aan de organisatie van het gereformeerde leven. Immers een ontwikkeld gereformeerde moet ook een algemeen ontwikkeld mensch zijn. Is hij dat niet, dan zou hij zeker bij zijn beschouwingen aan het eene of aan het andere terrein des levens onrecht doen.

Met het oog hierop nu streeft ons blad ernaar in zijn kolommen datgene te bieden, wat een meellevend mensch, en dus ook een met zijn tijd meellevend christen behoort te weten. Daarom gaven we vlak na de ramp van de R. 101 een populair-wetenschappelijke beschouwing over de luchtschepen, en daarom geven we na de uitbarsting van de Merapi een verhandeling over het Vulkanisme. Daarom lieten we na het jaar 1930 een bij uitstek kundig man een financieel-oekonomisch overzicht geven over dat juist op dit gebied zóó merkwaardige jaar, evengoed als van een ervaren politicus als de heer Schouten over de politiek een beschouwing werd gevraagd; daarom ook poogden we (en het gelukte ons — dat is ook een eere voor ons blad!) van Prof. Rutgers artikelen te verkrijgen over het rapport van de Staatscommissie-Rutgers....

Zoo zouden we kunnen doorgaan....

De neutrale wereld heeft haar bladen, die dit alles beoogen, zonder dat daarbij eenig ander ideaal voorzit, dan om de menschen juist in te lichten.

Maar zie, nu ligt hier de heerlijkheid van ónze doelstelling!

Wij, als gereformeerde belijders, mogen al deze levensuitingen zien als een eenheid. Heel dat leven met al zijn bewegingen en variaties staat onder de heerschappij van onzen God, die Zijn wereld door al deze dingen heenleidt naar het einde.

En al dat leven heeft één groot centrum. Het is het leven van de kerk van Christus. Om deze kerk wentelt zich het gebeuren der eeuwen naar het einde toe.

En ook die kerk heeft haar ontwikkelingsroeping.

Een roeping, die door die kerk slechts kan worden verstaan en vervuld, als hare leden kennen

aan de ve
de klein
en door p
te geven.

De reël
zullen wed
de overtu
punt der
geslonken
spoedig w

Speculat
omvang w
kracht gep
al die kra
ging der
en der
vermind

Wij he
wezen var
voudige w
plicaties v
maken, da
wijze de
wellicht v
raden op
irreëel, te
kan in vel
vraag voe
die men
manen

hoogere
stijgende
staat, dat
consumpti
krijgen.

Nu is e

een geval
verleiding
den te v
men deze
de geheel
blijft het
de verlie
zijn dan
eenten op
opzichte v
„bevroren
particulier

Wij gel
stijging d
ligt. Eers
ste credi
Zwitserla
2½ pct.
volgden d
onderhand
en de Ba
de goud-a
en nu zi
genomen
den wind
sier is i
niet heel
goedkoop
de leverin
of hij tra
hooge pr
effecten i
hetgeen i
koersstijg
gegaan, g
Engeland
het is v

getuigden
voor wel
lijnen ha
de thans
drachten
Al kan
gegeven
kerken,
worden,
gezegd v
geven ri
benadere
Wat d
zien is

Versch
bezighou
zijn in h
moge we
kerkbouw
weten te
In dit
wijsgeeri
blad ver
steen“.

schouw
bouw ke
wel zeer
lectuur
Van n
van ael
„Op den
In een
vraagstu
en gaf,